

1 Δεκεμβρίου 2009

Η έρημος του Αγίου Όρους

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Με το μικρό βενζινόπλοιο που κάνει την τακτική συγκοινωνία από τη Μεγίστη Λαύρα ως τη Δάφνη, παραπλεύουμε το νότιο άκρο του Άθω. Στο σημείο αυτό, η χερσόνησος απότομα αλλάζει σχήμα. Η ήπια, καταπράσινη βουνοσειρά της ξεπετιέται στα ύψη, σχηματίζοντας ένα θεόρατο λίθινο κώνο που πλησιάζει τις δύο χιλιάδες μέτρα. Προς τη θάλασσα, το έδαφος γίνεται απόκρημνο, αιχμηρό, επικίνδυνο και για τους πεζοπόρους και για τα πλοiάρια, αν ο καιρός είναι κακός. Είναι μια διαδοχή από άβατες, σχεδόν κάθετες πλαγιές και από σκισμάδες βράχων που κρύβουν σπήλαια απλησίαστα. Την τελευταία ήμερη εικόνα που αντικρίζουμε μας τη δίνουν τα ονομαστά Καυσοκαλύβια, χτισμένα σ' ένα φυσικό αμφιθέατρο, απάνω από τη θάλασσα. [\(περισσότερα...\)](#)